

- b) kieruje pracą podległych sobie jednostek organizacyjnych i pracą instruktorów hufca;
- c) prowadzi działalność finansowo-gospodarczą w ramach przysługujących jej uprawnień;
- d) reprezentuje ZHP wobec władz terenowych, organizacji społecznych i osób trzecich na terenie hufca;
- e) składa sprawozdania ze swej działalności komendzie chorągwi i odpowiada przed nią za swą pracę.

VII. Sądy i komisje dyscyplinarne.

§ 40. 1. Sprawy między instruktorami ZHP rozpatrują sądy harcerskie. Sądy harcerskie są sądami koleżeńskimi.

2. Wykroczenia dyscyplinarne instruktorów rozpatrują komisje dyscyplinarne.

3. Sądy harcerskie i komisje dyscyplinarne istnieją przy Naczelnej Radzie Harcerskiej i komendach chorągwi i są przez nie powoływane.

4. Zakres, strukturę i zasady działania sądów harcerskich i komisji dyscyplinarnych ustalają regulaminy uchwalane przez Naczelną Radę Harcerską.

VIII. Rady i koła przyjaciół harcerstwa.

§ 41. 1. Na terenie szkół, w których działają drużyny harcerskie, mogą w ramach komitetów rodzicielskich działać zespoły zajmujące się pracą z drużyną harcerską (koła przyjaciół harcerstwa). Zakres działania tych zespołów określi zarządzenie Ministra Oświaty, wydane w porozumieniu z Naczelną Radą Harcerską.

2. Przy harcerskich drużynach pozaszkolnych mogą działać koła przyjaciół harcerstwa na zasadach określonych regulaminem uchwalonym przez Naczelną Radę Harcerską w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

3. Przy poszczególnych komendach ZHP mogą być tworzone rady przyjaciół harcerstwa, powołane przez nadrzędną komendę ZHP na wniosek zainteresowanej komendy. Regulamin rad przyjaciół harcerstwa określi Naczelna Rada Harcerska.

4. Naczelna Rada Harcerska powołuje Radę Główną Przyjaciół Harcerstwa.

5. Członkowie kół przyjaciół, rad przyjaciół oraz osoby pełnoletnie nie będące członkami ZHP, a pełniące funkcje w jednostkach harcerskich, które przez swą aktywną pracę od-

dają poważne usługi na rzecz ZHP, mogą na podstawie regulaminu uchwalonego przez Naczelną Radę Harcerską otrzymać tytuł „działacza harcerskiego”.

IX. Mundur, oznaki, sztandary i pieczęcie.

§ 42. Młodzieży harcerskiej i instruktorom ZHP przysługuje prawo noszenia munduru, krzyża, lilijki oraz innych oznak zgodnie z regulaminem wewnętrznym.

§ 43. 1. Harcerskie jednostki organizacyjne mają prawo posiadania sztandarów na zasadach określonych regulaminem wewnętrznym.

2. Naczelnej Radzie Harcerskiej, Głównej Kwaterze Harcerstwa, komendom chorągwi i komendom hufca przysługuje prawo używania pieczęci z krzyżem harcerskim. Napis na pieczęci głównej Związku brzmi: „Naczelna Rada Związku Harcerstwa Polskiego”. Napisy na pieczęciach pozostałych organów określa regulamin wewnętrznym.

X. Fundusze i gospodarka.

§ 44. 1. ZHP posiada osobowość prawną, może przyjmować zapisy i darowizny oraz nabywać i zbywać majątek ruchomy i nieruchomy.

2. Rokiem administracyjnym ZHP jest rok kalendarzowy.

3. Fundusze ZHP powstają z:

- a) opłat organizacyjnych;
- b) dotacji państwowych i społecznych;
- c) przedsiębiorstw i wydawnictw harcerskich;
- d) dochodów z majątku Związku;
- e) ofiar, darowizn, zapisów itd.

4. Sposób prowadzenia gospodarki finansowej i majątkowej ZHP oraz zaciągania wszelkich zobowiązań i umów określa regulamin uchwalony przez Naczelną Radę Harcerską.

XI. Zmiana statutu i rozwiązanie ZHP.

§ 45. 1. Uchwały w sprawie zmiany statutu podejmuje Zjazd Walny większością $\frac{2}{3}$ głosów przy obecności co najmniej połowy uprawnionych do udziału w Zjeździe.

2. Uchwałę w sprawie rozwiązania ZHP może podjąć tylko Zjazd Walny większością $\frac{3}{4}$ głosów obecnych. Uchwała ta jest ważna przy obecności co najmniej połowy uprawnionych do udziału w Zjeździe Walnym.

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 19 września 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Białe Ługi” obszar torfowisk leśnych o powierzchni 408,44 ha w leśnictwach Trzemosna i Muranin Nadleśnictwa Państwowego

Szczecno, położony w miejscowości Wymysłów, w gromadzie Borków, w powiecie kieleckim województwa kieleckiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu: 1 a, b, c, d; 6 a, b, c, d; 7 a, b; 8 a, b, d; 15 a, a¹, b, c; 25 a, c, d; 33 a, b, c, d, e, f, g; 34 a, b, c; części pododdziałów: „e” — w oddziale 6, „c” — w oddziale 7, „d” — w oddziale 15, „a” —

w oddziale 16, „b” — w oddziale 25, „a” — w oddziale 26, „h” — w oddziale 34, leżące na północ od prowadzącej przez te oddziały drogi ze wsi Słopiec do wsi Huta, według oznaczeń przyjętych w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego dla Nadleśnictwa Szczecno na okres lat 1947—1958 oraz oddziały lasu: 138 a, b, c, d, f, g, h; 139 a, b, c, d, f, g, h, i; 140 a, b, c, d, f, g, h, i; 141 a, b, c, d, i; 142 a, b, c, i; 143 a, b, c, d, i, według oznaczeń przyjętych w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego dla Nadleśnictwa Daleszyce na okres lat 1951—1960. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych kompleksu torfowisk śródleśnych różnych typów i w różnych stadiach rozwoju z ciekawymi zespołami roślinności bagiennej i bogatą awifauną.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, którego zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i naliczających z pozostawieniem w ziemi karpiny, w razie po-

trzeby dopuszczalne jest również wykonywanie zabiegów pielęgnacyjnych po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody,

- b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem pozyskiwania nasion niezbędnych dla zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu dokonywanego na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) pozyskiwanie żywicy,
- e) zbiór ściółki leśnej, pasanie zwierząt gospodarskich i pozyskiwanie torfu,
- f) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin,
- g) niszczenie gleby,
- h) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- i) zanieczyszczanie terenu, wzniesienie ognia i zakłócanie ciszy,
- j) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- k) wznoszenie budowli, zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych, przemysłowych i innych urządzeń technicznych oraz prowadzenie prac melioracyjnych,
- l) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kociol

453

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 19 września 1959 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Przełom Białki pod Krempachami” obszar o powierzchni 8,51 ha, położony w miejscowościach Nowa Biała i Krempachy, w gromadzie Nowa Biała, w powiecie nowotarskim województwa krakowskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi:

- 1) skały położone na terenie gminy katastralnej Nowa Biała: „Oblazowa Skała” — parcela nr kat. 1956, skałka bez nazwy — parcela nr kat. 1954,
  - 2) skała „Kramnica”, położona na terenie gmin katastralnych Krempachy i Nowa Biała — parcele nr kat. 1944 i 8617, stanowiące własność gromad Nowa Biała i Krempachy oraz
  - 3) odcinek rzeki Białki na przestrzeni 150 m w górę i 150 m w dół rzeki od skałki bez nazwy — parcela nr kat. 1954.
- Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 2.880, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych ciekawego pod względem geomorfologicznym przełomu rzeki Białki przez

Pieniński Pas Skalkowy oraz rzadkich zespołów roślinności naskalnej i reliktoowego drzewostanu sosnowego.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych,
- b) zbiór owoców i nasion drzew oraz krzewów,
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin,
- e) niszczenie gleby, łamanie i uszkodzanie skał, pozyskiwanie kamienia i innych kopalin,
- f) pasanie zwierząt gospodarskich,
- g) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- h) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
- i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kociol